

**yılı içinde yayınladığı birim
fiyat listesindeki fiyatlara
göre yüksek tespit edildiğ**

Yılı : 2004 Dairesi : 2 İlâm No : 347 Dosya No : 29247 Tutanak No : 30011 Tutanak Tarihi : 18.03.2008Duruşma talep eden dilekçeye duruşma gününe ilişkin tebligat yapılmasına rağmen duruşmada hazır bulunmadığı, kanunî vekil göndermediği, duruşmada hazır bulunmama sebeplerini kabul e şayan bir belge ile tevsi k etmediği anlaşılmakla Dosyada mevcut belgelerin okunup incelenmesinden sonra gereği görüldü; 1-347 sayılı ilâmın 1. maddesiyle; Belediye Zabıta Müdürlüğünde görevli personele verilen giyim eşyalarının birim fiyatlarının Maliye Bakanlığının 2004 yılı içinde yayınladığı birim fiyat listesindeki fiyatlara göre yüksek tespit edildiği ayrıca bu müdürlükte görevli olmayan ve müdür ünvanına sahip olan Şevket SALMAN' a giyim yardımında bulunulması nedeniyle 1.191.530.960 TL. ye tazmin hükmü verilmiştir. Dilekçi dilekçesinde özetle; giyim eşyalarının birim fiyatlarının tespitinde "Memurlara Yapılacak Gıyecek Yardımı Yönetmeliği " hükümlerine uygun olarak, ihale mevzuatına göre ve bu mevzuatın amir ilke ve kuralları doğrultusunda işlem yapıldığını, anılan yönetmeliğin 11. maddesinde yer alan " kurum ve kuruluşlar, verilecek giyim eşyalarını Maliye Bakanlığınca belirlenecek standart fiyatları göz önünde bulundurmak suretiyle tabi oldukları ihale mevzuatına göre karşılarlar. " hükmüne göre Maliye Bakanlığı standart fiyatları " göz önünde bulundurularak" piyasa koşullarına göre giyim yardımının gerçekleştirildiğini, Yönetmelik hükümlünün, Maliye Bakanlığı standart fiyatların üst sınır olarak belirlendiğini, ihale yapılrken tahmini bedel belirlenmesinde yol gösterici mahiyette bir ilke olarak benimsendiğini, bu fiyatların aşılmasına şekilde bir zorunluluk ya da sınırlamanın ilgili yasal düzenlemede yer almadığından 2004 yılında yapılan giyim yardımında tazmini gereken yersiz bir ödeme bulunmadığını, ayrıca müdür ünvanına sahip olduğu belirtilen Şevket Salman'ın ise kadro ünvanına sahip komiseri olup Pazar Yerleri Müdürlüğü görevini geçici olarak ve vekaleten yaptığını, halihazırda da asli görevi olan zabıta memurluğu görevini yürüttüğünü, uyguladama Sayıştay Temyiz Kurulunun 26.03.2002 tarih ve 25569 sayılı Kararına uygun hareket ettiklerini belirterek tazmin hükmünün kaldırılmasını istemiştir. 91/2268 sayılı Bakanlar Kurulu Kararı ile yürürlüğe konulan Memurlara Yapılacak Gıyecek Yardımı Yönetmeliği'nin 11. maddesinde; "kurum ve kuruluşlar, verilecek giyim eşyalarını Maliye ve Gümrük Bakanlığınca belirlenecek standart fiyatları gözönünde bulundurmak suretiyle tabi oldukları ihale mevzuatına göre karşılarlar" hükmü bulunmaktadır. Söz konusu maddeye istinaden Maliye Bakanlığı Bütçe ve Mali Kontrol Genel Müdürlüğü'nün 15.03.2004 tarihli uygulama birliğinin sağlanmasını temin amacıyla kamu kurum ve kuruluşlarına gönderdiği genel yazısında; Yönetmeliğin 11. maddesinde Kurum ve Kuruluşların verecekleri giyim eşyalarını Maliye Bakanlığınca belirlenecek standart fiyatları gözönünde bulundurmak suretiyle ihale mevzuatına göre karşılayacakları belirtilmiştir. Anılan yönetmelik ekli 1 ve 2 sayılı cetvellerdeki eşyalar esas alınarak hazırlanan "Memurlara Verilecek Giyim Eşyalarının 2004 Yılı Azami Birim Fiyat Listesi" (Ekil) de yer almakta olup, kurum ve kuruluşlar verecekleri giyim eşyalarında bu fiyatları aşmayacak şekilde ihale mevzuatına göre işlem yapacaklardır." denilmektedir. Tazmin hükmü, Maliye Bakanlığınca belirlenen birim fiyat listesi esas alınarak üst sınırlarının aşılması olması gerekcesine istinaden verilmiş ise de; Memurlara Yapılacak Gıyecek Yardımı Yönetmeliği'nin 11. maddesinin standart fiyatların aşılmasını ilkesi yerine standart fiyatların gözönünde bulundurulması ilkesini getirdiği görülmektedir. Maliye Bakanlığınca tespit edileceği belirtilen standart fiyatlar ihale sırasında gözönünde bulundurulmakla birlikte, limit teşkil eden fiyatlar anlamına gelmemekte, başka bir ifade ile, anılan Bakanlıkça saptanan bu fiyatlar ihale mevzuatına göre ticaret odası, sanayi odası, borsa gibi kuruluşlardan sorulan ve tahmini bedel tespit edilirken dikkate alınması gereken kriterlerden biri gibi değerlendirilmesi gerekmektedir. Bu nedenle dilekçi iddialarının kabul edilerek 347 sayılı ilâmın 1. maddesiyle 1.191.530.960 TL. ye ilişkin olarak verilen tazmin hükmünün KALDIRILMASINA, 2-347 sayılı ilâmın 3. maddesinde; Belediye lehine sonuçlanan davalardan alınan vekalet ücretinin dağıtımında Devlet Memurları Kanununda öngörülen limitlere uyulmaması nedeniyle 17.100.716.800 TL. ye tazmin hükmü verilmiştir. Dilekçi dilekçesinde; Vekalet Ücretlerinin Dağıtımına ilişkin tazmin hükmünü, Genel Kanun- Özel Kanun ilişkisi, Önceki Kanun-Sonrakı Kanun ilişkisi, Kanunla verilen hakların yönetmelikle kaldırılmayacağı, Yeni Belediye Kanununun limite ilişkin düzenlemeyi kaldırmış olması, Limit Dışı meblağın, gelir kaydedilemeyeceği, aktarılabileceği herhangi bir mercii veya bütçe kaleminin mevcut olmaması, her yıl ertesi yıla devir yapabileceği, ilâm konusu 2004 yılı hesaplarının 2003 yılından devreden vekalet ücretlerini kapsaması, limit dışı işlemin usulüne uygun olarak tesis edilen Belediye Meclis Kararına dayanması, 0 tarihte yürürlükte olan ve hukukun mütעה olan Baro Hakem Kurulları kararlarının ve yerel mahkeme kararlarının Sayıştay ilâmında dikkate alınmaması yönlerinden temizye getirmiş ve bu bağlamda özetle; hukuki düzenlemelerde son yıllarda yapılan değişikliklerle kamuda görev yapan kadrolu avukatların vekalet ücretlerinin dağıtım konusunda hukuka ve hakkaniyet ilkelerine uygun, mevzuattaki çelişkileri ortadan kaldıran, herhangi bir kurum zararına ya da kişi borcuna yol açılmaksızın sorunun çözümlenmesini sağlayan bir yasal çerçeve oluşturulduğunu, Hukukta, normlar hiyerarşisi ilkesi uyarınca ve Avukatlık Kanunu ve Belediye Kanununda yapılan değişiklikler karşısında 1983 tarihli Yönetmeliğin kanun maddeleri ile çelişen hükümlerinin uygulama niteliği kalmadığı kanaatiyle Belediyedeki uygulamada, ilgili kanun hükümlerine istinaden oluşturulan ve Belediye Meclisi karar ile onaylanan Avukatlık Ücreti Dağıtım Yönetmeliğine uyulduğunu, dolayısıyla gerek usul gerekse esas açısından hukuka aykırı bir işlem söz konusu olduğundan, vekalet ücreti ödemelerinin Karşıyaka Belediyesi Avukatlık Ücreti Dağıtım Yönetmeliğine uygun olduğunu söz konusu Yönetmeliğin de ilgili mevzuat hükümlerine uyumluluk arz ettiğini, 657 Sayılı Devlet Memurları Kanununun "Tesis Edilen Sınıflar" başlıklı 36.maddesinin 5.bendinde, "Avukatlık hizmetleri sınıfı özel kanunlarına göre avukatlık ruhsatına sahip, baroya kayıtlı ve kurumlarını yargı mercilerinde temsil yetkisini haiz olan memurları kapsar." hükmünün yer aldığına, buna göre 657 sayılı kanun 36/5 hükmünde kendi özel kanununa atıfta bulunulan ve Avukatlık Hizmetleri Sınıfına giren Belediyeye kadrolu avukatlarının, mesleğin ifasında 1136 Sayılı Avukatlık Kanunu hükümlerine tabi olduklarını bu kanunun tüm avukatlar için özel kanun niteliğinde olduğunu, Avukatlık mesleğini icra eden tüm kişiler için hak ve görevlerin tanımlandığı ve 657 sayılı Yasa gibi kamu düzenine yönelik bir yasa olan 1136 sayılı Avukatlık Kanununun amir koşullarını taşımayan bir hukuk fakültesi mezununun, ne kamu avukatı ne de serbest olarak avukatlık yapmasının mümkün olmadığını bu nedenle Kamu Avukatlarının Avukatlık Kanununun bazı hükümlerine tabi olduğu bazı hükümlerinden ise ayrı k tutulması gerektiği şeklinde yorumun hukuka uygun düşmediğini, 657 sayılı Kanunun 146.maddesinde sonradan yapılan değişikliklerle kamu avukatları aleyhine sınırlamalar getirilmesinin kanunun kendi ruhuna ve amacına aykırı genel hukuk ilkeleri ve hakkaniyet açısından çelişki oluşturan, 657 Sayılı Kanunun 18.maddesinin açıkça ihlal eden kısıtlayıcı düzenlemeler olduğunu , genel bir kanun olan 657 sayılı Kanunun; yalnız avukatlar için çıkarılmış özel kanun niteliğindeki Avukatlar Kanunu ile çelişen hükümlerinden Avukatlık Kanunu hükümlerinin dikkate alınması gerektiğinin bir hukuk kuralı olduğunu ve vekalet ücretleri konusunda da buna göre işlem yapılmasının hukuka aykırılık oluşturmadağını, dolayısıyla 1136 Sayılı Avukatlık Kanununun 164.maddesi son fıkrasının 02.05.2001 tarihinde 4667 Sayılı Yasa ile değiştirilerek " Dava sonunda kararla tarife dayandırarak karşı tarafa yüklenecek vekalet ücreti avukata aittir " hükmünün getirildiğini, aynı kanunun ek 1/1 maddesinde ise kamu avukatlarının baro kayıtları olmasa bile diğer avukatların tüm hak ve yetkilerine sahip olduklarını belirtildiğini, bu iki hüküm birlikte değerlendirildiğinde kamu avukatlarının herhangi bir sınırlamaya tabi tutulmaksızın, hak kazanılan vekalet ücretinin tamamını alabilecekleri sonucuna varıldığını, Belediyelerin yerinden yönetim yerel teşkilatı olması nedeniyle limit fazlası vekalet ücretlerinin başka bir Belediyeye ya da merkezi kuruluşlara aktarılamayacağı, bu miktarın Belediye bütçesine gelir olarak da kaydedilemeyeceği, sonuçta vekalet ücretlerinin tamamının her halükarda kadrolu belediye avukatlarına dağıtılacağı dikkate alındığında kurum zararı ya da kişi borcu niteliğinde bir sorun yaşanmayacağını, 657 sayılı Kanunun 146. maddesinde limit konusunda herhangi bir hüküm bulunmadığını, sonuçta, limit fazlası miktarın gönderileceği başka bir mercii ya da aktarılacak başka bir hesap söz konusu olmadığında hesapta toplanan tüm meblağın avukatlara dönmekle olarak ödenmesinde hukuka aykırılık bulunmadığını, 12.7.2005 tarihinde yürürlüğe giren 5393 Sayılı Belediye Kanunu avukatlık ücretinin dağıtım konusunu, 82.madde ile "Belediye lehine sonuçlanan dava ve takipler nedeniyle hükme bağlanarak karşı taraftan tahsil olunan vekalet ücretlerinin avukatlara ve ... dağıtım hakkında 1389 Sayılı Devlet Davaların İntaç Eden Avukat Vesaireye Verilecek Ücreti Vekalet Hakkında Kanun hükümleri kıyas yolu ile uygulanır." şeklinde düzenleyerek, konu ile ilgili uygulama birliği ve uygulama kolaylığı sağlamak amacıyla 1389 Sayılı Yasanın Belediyelere göre uyarlandığını, vekalet ücretlerinin tevziini öngörülüüğünü, limit konusunda ise herhangi bir kural konulmadığı gibi başka bir kanun maddesine de atıfta bulunulmadığını, dolayısıyla 657 Sayılı Yasanın konuya ilişkin 146. maddesinin, bu kanundan daha sonra yürürlüğe giren ve özel kanun niteliğindeki Avukatlık Kanunu ve Belediye Kanununun ilgili hükümleri ile kaldırılmış olduğunu, Avukatlık Kanununun Baro Hakem Kurulları ile ilgili maddesi Anayasa Mahkemesince 10.7.2004 tarihinde iptal edilmiş de; Anayasa Mahkemesi kararları geriye yürümediğinden, iptal tarihine kadar alınmış olan Baro Hakem Kurulu kararlarının, yargı kararı hükmünde uygulama niteliğine haiz olduğunu , Sayıştay Kanununun saymanların sorumluluğunun düzenlendiği 45. maddesinde, sorumluluk alanı Belediyelerin gelir, gider ve maları olarak belirlilmiş olduğundan avukatlık ücretlerinin bu kapsamda bulunup bulunmadığı ve sayman olarak şahsi sorumluluk alanına girip girmediği hususunu ayrıca ve temyizden değerlendirilmesini , tazmin hükmüne konu ödemeler sonucunda Belediyenin gelirinde herhangi bir şekilde azalma, kayıp veya zarar meydana gelmediğini, ilamda sorumlu tutulduğu miktarlara ilişkin olarak, kurum zararına yol açmadığı gibi, tarafına ilgililerine yapılan nakdi ödemeler karşısında, kabul anlamına gelmemek kaydıyla belirlenen miktarların da fahiş ve hatalı olduğuna düşündüğünü, temizye konu Sayıştay ilâmında tarafına tazmin sorumluluğu yükletilen konulara tümüyle ve esası bakımından itiraz ettiğini belirtmek tazmin hükmünün kaldırılmasını istemektedir. Konuya sorumluluk yönünden bakıldığında; Saymanın tanımı 1050 sayılı kanunun 9. maddesinde yapılmış, görev ve sorumluluklarına ilişkin hükümlere ise, aynı Kanunun 13, 14, 22 ve 81. maddeleri ve Belediye Bütçe Muhasebe Usulü Tüzüğü'nün 42. maddesinde yer verilmiştir. Anılan Kanunun 13. ve Tüzüğü'nün 43. maddesine göre, saymanlar düzenledikleri belgelerin doğruluğundan ve kanunlara uygunluğundan, Tüzüğü'nün 48. maddesine göre de, saymanlar aldıkları ve elden çıkardıkları nakit ve mallardan ve görevlerine ilişkin her türlü işlemlerden sorumlu olup, hesaplarını 1050 sayılı Muhasebe-i Umumiye Kanununda yazılı esaslara göre Sayıştay' a vermekle yükümlüdür. Bahsedilen hükümler çerçevesinde, görevlerine ilişkin her türlü işlemlerden sorumlu olduklarından limit dışı avukatlık ücretlerinin ödenmesi hususundaki sorumluluklarına ilişkin dilekçi iddiaları yerinde görülmemiştir. Konuya esastan bakıldığında; 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun Kapsam başlıklı 146. maddesinin ikinci fıkrasında memurlara kanun, tüzük ve yönetmeliklerin ve amirlerin tayin ettiği görevler karşılığında bu Kanunla sağlanan haklar dışında ücret ödenemeyeceği, hiçbir yarar sağlanamayacağı belirtildikten sonra 311 ve 570 sayılı Kanun Hükmünde Kararnameler ile değişik üçüncü fıkrasında bazı kanunların ilgili maddeleri sayılmakta, bu çerçevede "1389 sayılı Kanun ile Katma Bütçeli Kurumların, İl Özel İdareleri ve Belediyeler ile bunlara bağlı birliklerin davalarını sonuçlandıran avukat vesaireye verilecek vekalet ücretine ilişkin sair kanun hükümleri saklıdır. Şu kadar ki, vekalet ücretinin yıllık tutarı; 6.000 gösterge rakamının memur aylıklarına uygulanan katsayı ile çarpımı sonucu bulunacak aylık brüt tutarın on iki katını geçemez. Bu esasa göre yapılacak dağıtım sonunda artan miktar merkezde bir hesapta toplanarak Maliye Bakanlığınca hazırlanacak bir yönetmelik göre diğer avukatlar arasında yukarıdaki miktarı aşmamak üzere eşit olarak dağıtılır." hükmüne yer verilmiştir. 31.08.1961 tarih ve 10894 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan "1389 sayılı Kanuna Göre Vekalet Ücreti Tazvi Yönetmeliği'nin 3 üncü maddesinde "Davanın ikame ve takibi ile sonuçlandırılmasında birbiri ardına veya birlikte birkaç avukatın hizmeti geçmiş ise yukarıdaki hükümlere göre dava avukatı için ayrılan hisseler her avukatın hizmet ve karara tesir dercesine göre baş hukuk müşavirliğine, teşkilatı bulunan yerlerde de muhakemat müdürlüklerince bu avukatlar arasında paylaştırılır." denilmiştir. 19.04.1983 tarih ve 18023 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan "Limit Dışı Kalan Vekalet Ücretlerinin Dağıtım Esasları Hakkında Yönetmelik" in 1 inci maddesinde "Bu Yönetmelik, Genel ve Katma Bütçeli Kurumlar ile İl Özel İdareleri ve Belediyeler ve Özel Kanunlarındaki hükümlerle 1389 sayılı Kanuna atfen vekalet ücretinden yararlanan tüm kamu kurum ve kuruluşları ile bunlara bağlı birliklerde çalışan avukatlara ait limit dışı kalan vekalet ücretlerinin dağıtım usul ve esaslarını belirlemek amacıyla düzenlenmiştir." denilerek Yönetmeliğin amacı belirtilmiştir. Yönetmeliğin 6. maddesinde, kurumların limit doldurmayan avukatlardan beyanname olarak o malı yıl içinde almış oldukları vekalet ücretinin miktarını ve avukatların isimlerini bağlı bulundukları merkez teşkilatına göndermekle yükümlü oldukları, 7. maddesinde ise, listelerin her birim merkezinde birim başkanının başkanlığında 3 kişiden oluşan bir kurul tarafından kanunî limit esas alınarak değerlendirmeye tabi tutulacağı, değerlendirmeden sonra hesapta toplanan paranın tüm hak sahiplerine bölünmek suretiyle bulunacak meblağın eşit olarak hak sahiplerine dağıtılacağı, bu dağıtım sırasında kanunî limiti dolduranlardan artan miktarın yine geri kalan hak sahiplerinin sayısına bölünmek suretiyle eşit olarak dağıtımına devam olunacağı, bu dağıtımlardan artan miktarın da bir sonraki yıl kullanılmak üzere adi emanet hesabında bekletileceği ve sonraki yıl tahsil edilen limit dışı vekalet ücretinin, önceki yıla ait emanet hesabındaki meblağ ile birleştirilerek suretiyle dağıtımına tabi tutulacağı belirtilmiştir. Bu hükümlere göre; vekalet ücretine hak kazanmada "görev" yerine "kişinin" esas alınması, vekalet ücreti limitinin 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 146. maddesi gereğince yıl içindeki tüm katsayılar dikkate alınarak belirlenmesi ve yukarıda belirtilen esaslara göre dağıtımının yapılması, limit dışı kalan meblağın olması halinde ise artan miktar hakkında yine yukarıda belirtilen usule göre işlem yapılarak artan miktarın bir sonraki yıl kullanılmak üzere adi emanet hesabında bekletilmesi ve bir sonraki yıl tahsil edilen limit dışı vekalet ücretinin, önceki yıla ait emanet hesabındaki meblağ ile birleştirilerek suretiyle dağıtımına tabi tutulması gerekmektedir. 1136 sayılı Avukatlık Kanunu'nun 02.05.2001 günlü 4667 sayılı Kanun ile değişik 167. maddesinde yer alan "Avukatlık sözleşmesinden ve vekalet ücretinden kaynaklanan her türlü anlaşmazlıklar, hukuki yardım yapıldığı yer barosu hakem kurulunca çözülür....." hükmü Anayasa Mahkemesi'nin 2003/98 esas 2004/31 karar sayılı kararı ile, Anayasaya aykırı bulunarak iptal edilmiştir. Bu sebeple, Baro Hakem Kurulu kararlarının tüm kamu kurum ve kuruluşlarını bağlayan mahkeme kararı olarak kabulü mümkün değildir. Ayrıca, 832 sayılı Sayıştay Kanunu'nun 65. maddesi gereğince Genel Mahkemelerce verilen hükümler, Sayıştay'ın hesap ve işlemler yönünden denetimine engel değildir. Diğer taraftan, 1136 sayılı Avukatlık Kanunu tüm avukatlara ilgili düzenleme yapan genel bir kanundur. 657 Sayılı Kanuna tabi olarak Avukatlık hizmetleri sınıfı kadrosunda görev yapan avukat ise, devlet ile memuriyet hizmet sözleşmesi yapmıştır. Avukatlık vekalet ücretlerine ilişkin 657 sayılı Kanunda yapılan düzenlemeler avukatlık hizmetleri sınıfında çalışan kadrolu avukatlar için bağlayıcı özel düzenlemelerdir. 1580 sayılı Belediye Kanununun 19.03.1969 gün ve 1136 sayılı Avukatlık Kanununun 199. maddesi ile eklenen "Ek Madde-8" de; "Bir kadroya bağlı olarak aylık veya ücretleri belediye bütçesinden yahut belediyenin yönetim ve denetimi altındaki daire, müessesesi veya şirketlerden verilen müşavir ve avukatların takdiri ettikleri dava ve işlerde, mahkeme ve icra daireleri tarafından müvekkilleri belediye, daire müessesesi veya şirket lehine avukatlık ücret tarifmesine göre takdir edilen avukatlık ücretinin tahsil olunan kısmı belediye veya onun yönetim ve denetimi altındaki daire, müessesesi veya şirketin Hukuk İşleri Müdürlüğü yahut Hukuk Müşavirliği personeline, belediye meclisi tarafından tespit edilecek esaslara göre ve 7244 sayılı kanundaki hadler dahilinde tevzi ve tediye olunur." hükmü yer almaktadır. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun yürürlüğe girmesiyle 7244 sayılı Kanun yürürlükten kalkmıştır. Dolayısıyla, 657 sayılı Kanuna tabi belediye Avukatları'nın mahkemelerce takdir edilecek vekalet ücretinin 657 sayılı Kanun'un 146. maddesindeki hadler dahilinde ödenmesi gerekmektedir. Yukarıda açıklanan nedenlerle dilekçi iddialarının reddedilerek 347 sayılı ilâmın 3. maddesiyle 17.100.716.800 TL. na ilişkin olarak verilen tazmin hükmünün TASDİKİNE, Karar verildiği 18.03.2008 tarih ve 30011 sayılı tutanakta yazılı olmakla iş bu ilâm tanzim kılındı